

staaeligt. Man kan saa meget bedre stille dette Forlangende, som vi netop her maa ønske en Kommission, der nogenlunde hurtigt kan skaffe sig et Begreb om, hvad der bør gøres. Det kan Hvide Sande-Kommissionens Medlemmer og Oberstløjtnant Hansen og for saa vidt ogsaa Ingeniør Zahrtmann, der har beskæftiget sig saa meget med dette Spørgsmaal, at vi vil kunne vente et hurtigt Svar paa, hvad der vil være det rette. Et æret Medlem mente, at man gennem en overvejende parlamentarisk Kommission kunde vente at faa den sunde Sagkundskab repræsenteret. Jeg skal ikke nægte, at der er vel nok Medlemmer af Rigsdagen, som repræsenterer den, men det er dog ikke særlig den, vi kan vente fra Rigsdagen i en saadan Kommission; det vil her som ellers blive politiske Synspunkter, der bliver bestemmende for, hvem der kommer ind i Kommissionen. Jeg maa altsaa udtale mig imod denne Form for Kommissionen.

Derimod kan jeg give min fulde Tilslutning til, hvad baade det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) og det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) saa stærkt understregede, at det gælder om, at vi kommer til et Resultat saa hurtigt som muligt. Jeg kan ikke andet end meget beklage, at Lovforslaget først er fremsat her den 14. Marts. Jeg forstaar ikke rigtigt, hvorfor det ikke er kommet før. Vist er det, at hvis vi ikke meget hurtigt i Rigsdagen tager endelig Stilling til denne Sag, vil vi komme til at staa overfor ganske de samme Kalamiteter, som vi har staaet overfor ved den sene Fremkomst af den Lov, hvis Omdannelse vi nu behandler.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Hvis jeg vilde takke de ærede Ordførere for den gunstige Modtagelse, Lovforslaget har faaet her i Tinget, vilde man maaske i første Øjeblik mene, at jeg brugte for stærkt et Ord, og at der har været alt andet end Begejstring for Lovforslaget. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) ankede over, at Lovforslaget blev fremsat under en falsk Etikette, idet det udgav sig for at foreslaa en midlertidig Lukning, men i Virkeligheden vilde medføre en definitiv Lukning, og det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) beklagede i høj Grad, at Lovforslaget til syvende og sidst ikke var en positiv Løsning. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde, at Lovfor-

slaget var ham en Skuffelse, at det var spinkelt og ufuldkomment. Men jeg siger, at jeg dog har fundet, at Lovforslaget har faaet en gunstig Modtagelse, for saa vidt som Diskussionen mellem de ærede Ordførere har været præget af dyb Sagslighed, og for saa vidt som der aabenbart fra alle Sider har været Villie til ikke at fastholde tidligere Standpunkter, ikke at gennemføre nogen Slags Rethaveri overfor denne vanskelige Sag, men til at opnaa en Løsning, som kunde siges at være tilfredsstillende, saaledes som Forholdene nu faktisk har udviklet sig. Denne Modtagelse af Lovforslaget har saa meget mere maattet glæde mig, som det i høj Grad har været mit Ønske, at Sagen skulde komme til at ligge netop saaledes i dette Ting. Dette har jeg haft saa meget mere Berettigelse til at tilstræbe, som jeg ikke paa noget Punkt er bundet eller hindret af, hvad der tidligere er passeret i denne Sag.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte sig endda paa en Maade, der forekom mig at aabne de allerrigeste Muligheder, idet han saa langt fra at holde sig til nogen bestemt Løsning advarede imod at gøre den Kommission, som ifølge Lovforslaget skal nedsættes, til en parlamentarisk Kommission, advarede imod i hvert Fald at give Rigsdagsmænd Flertal i Kommissionen i Forhold til Teknikerne, men holdt paa, at Teknikerne eller, om man vil, Vandbygningsvæsenet ikke skulde have Lov til at skyde Ansvaret fra sig i denne Sag. Vandbygningsvæsenet burde fremsætte et Forslag, som det kunde staa og falde paa. Denne Udtalelse kræver jo egentlig en Eftersætning, nemlig følgende: Og saa vil vi paa den anden Side ogsaa acceptere det Forslag, som Vandbygningsvæsenet vil fremsætte, eventuelt falde paa. Men saadanne Vilkaar har jo Sagkundskaben ikke her i Landet, og jeg vilde ogsaa være noget ængstelig ved at give Sagkundskaben saadanne Vilkaar. Jeg mener — hvad der sikkert ogsaa er den almindelige Mening —, at Sagkundskaben til syvende og sidst ikke vilde kunne fremsætte sine Forslag om en saadan Sag paa en saadan Maade, at man her i Rigsdagen ubetinget maatte føle sig bundet deraf. Det, som Vandbygningsvæsenet og Teknikerne i denne Sag nemlig først og fremmest maa forlange, er at faa stillet deres Opgave. Vandbygningsvæsenet maa med Rette spørge: Hvilken Opgave har vi at løse?